

Робоча програма навчальної дисципліни «Методологія перекладознавчих досліджень» для студентів I курсу освітнього рівня «магістр»

за спеціальністю 035 Філологія, зі спеціалізації «035.043 Германські мови та літератури (переклад включно), перша - німецька» освітньою програмою «Переклад (німецька і друга іноземна мови, міжкультурні німецькі студії)».

Розробник: Паславська А. Й., доктор філологічних наук, завідувач кафедри міжкультурної комунікації та перекладу.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри міжкультурної комунікації та перекладу

Протокол № 9 від “26” червня 2023 року

Завідувач кафедри міжкультурної комунікації та перекладу

_____ (підпис)

(проф. А. Й. Паславська)
(прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни
(Витяг з робочої програми навчальної дисципліни
“Методологія перекладознавчих досліджень”(1))

2 семестр

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	
Кількість кредитів – 2	Галузь знань 0203. Гуманітарні науки <hr/> (шифр, назва)	нормативна	
Модулів – 1	Напрямок 6.020303. Філологія <hr/> (шифр, назва)	<i>Рік підготовки:</i>	
Змістових модулів – 2	Спеціальність німецько-український переклад	2022-й	2023-й
		<i>Семестр</i>	
Загальна кількість годин – 90			2-й
		<i>Лекції</i>	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 6	Освітньо-кваліфікаційний рівень магістр	год.	16 год.
		<i>Практичні, семінарські</i>	
		год.	16 год.
		<i>Самостійна робота</i>	
		год.	58 год.
		<i>ІНДЗ:</i>	
Вид контролю: залік			

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Якість перекладознавчих досліджень великою мірою залежить від умінь перекладача-дослідника правильно визначати їхню проблематику, адекватно використовувати інтелектуальні ресурси і час на кожному етапі дослідницького процесу, окреслювати стратегію дослідження і добирати відповідні теорії перекладознавчого аналізу.

Мета вивчення дисципліни: формування практичних умінь і навичок перекладознавчих досліджень, визначення їхньої проблематики, структурування етапів дослідницької роботи та добору адекватних перекладознавчих методів дослідження, застосування новітніх інформаційних технологій.

Завдання дисципліни:

- ознайомити студентів з головними тематичними блоками перекладознавчих студій;
- висвітлити головні стратегії визначення проблематики перекладознавчого дослідження;
- розкрити суть перекладознавчого дослідження;
- випрацювати навички планування перекладознавчого дослідження;
- з'ясувати головні етапи перекладознавчого дослідження та викласти їхнє змістове наповнення;
- ознайомити з основними методами перекладознавчого аналізу;
- проілюструвати можливості застосування інформаційних технологій в перекладознавчому аналізі;
- випрацювати навички роботи з матеріалом перекладознавчого аналізу;
- з'ясувати можливість застосування статистичних методів опрацювання даних.

Після вивчення курсу студенти повинні **мати уявлення** про сучасні перекладознавчі дослідження, етапи їхньої реалізації, визначення проблематики, застосування відповідних методів дослідження, формулювання наукових висновків.

Знати:

- базові поняття сучасних перекладознавчих досліджень: адекватність перекладу, еквівалентність перекладу, методи перекладознавчого аналізу, інформаційні технології, теоретична і практична база дослідження;
- прийоми лінгвостилістичного аналізу тексту;
- інваріантні моделі текстів різних типів і жанрів;
- стратегії і фази перекладознавчого дослідження;
- методологічне, організаційне та правове підґрунтя, необхідне для досліджень та інноваційних розробок у галузі філології, зокрема і перекладознавства, можливості презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.

Вміти:

- аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці, а також перекладознавстві;
- критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки, перекладознавчої зокрема;
- характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації, зокрема перекладознавства

- осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного та світового літературознавства;
- вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень, перекладознавчих зокрема;
- розуміти головні терміни, процеси та закономірності сучасних перекладознавчих досліджень;
- здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних;
- застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі, зокрема у галузі перекладознавства;
- доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань, перекладознавчих зокрема, власну точку зору щодо них та її обґрунтування фахівцям і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються;
- обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного, а також перекладознавчого матеріалу;
- використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних професійних задач і проблем, зокрема у галузі перекладознавства, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог;
- планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі, зокрема у галузі перекладознавства;
- оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення.

Програмні результати навчання:

ПРН 3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження в конкретній філологічній галузі.

ПРН 7. Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці.

ПРН 11. здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.

ПРН 12. Дотримуватися правил академічної доброчесності.

ПРН 15. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.

ПРН 17. Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі.

Передумови засвоєння курсу: ця перекладознавча дисципліна спирається на низку дисциплін з практики та теорії сучасної німецької мови, а саме «Вступ до перекладознавства», «Теорія перекладу», «Вступ до літературознавства», «Загальне мовознавство».

Принципи організації навчального матеріалу. Курс передбачає поряд з вивченням сучасних теорій та методологій перекладу залучення спеціальних лінгвістичних дисциплін: лінгвістики тексту, контрастивної лінгвістики, теорії мовленнєвих актів та лінгвістичної прагматики, лінгвостилістики, психолінгвістики та міжкультурної комунікації.

Від студентів **вимагається:**

1. Презентація результатів наукового дослідження.
2. Опрацювання літератури з кожної теми за формою, яка обирається самостійно

(конспект, тези, план, таблиця, схема, висновки тощо).

Згідно з навчальним планом факультету іноземних мов і спеціальності німецько-український переклад вивчення курсу завершується складанням заліку.

Загальний обсяг курсу «Методологія перекладознавчих досліджень» становить 32 годин, з них 16 годин – лекційні, 16 годин –практичні, 58 год. відведено на самостійну роботу слухачів.

Зміст самостійної роботи з курсу «Методологія перекладознавчих досліджень» спрямований на поглиблення теоретичних знань, розвиток самостійного мислення і набуття вмінь опрацювання наукової літератури. Все це має сприяти професійному самовизначенню майбутніх перекладачів.

зображальних засобів тексту оригіналу в перекладі.			2			2						
Разом – зм. модуль 1			8			8						
Змістовий модуль 2. Методи лінгвістичних досліджень.												
Тема 6. Лінгвостілістичний аналіз новотвору			2			2						
Тема 7. Інтерпретаційно-культурологічний аналіз новотвору			2			2						
Тема 8. Методологія перекладацької інтерпретації метафоричного концептопростору першотвору			2			2						
Тема 9. Інформаційні технології і переклад.			2			2						
Разом – зм. модуль 2			8			8						
Усього годин			16			16						

6. Самостійна робота

Самостійна робота студента (СРС) є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, і є невід'ємною складовою курсу «Методологія перекладознавчих досліджень». Її зміст визначається робочою навчальною програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача. Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення конкретної навчальної дисципліни, а саме: підручниками, навчальними та методичними посібниками, конспектами лекцій, методичними вказівками тощо. Методичні матеріали для самостійної роботи студентів передбачають можливість проведення самоконтролю з боку студентів. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Зміст СРС з дисципліни "Методологія перекладознавчих досліджень" складається з таких видів роботи:

- самостійне опрацювання теоретичної літератури;
- пошук додаткової інформації щодо окремих питань курсу;
- підбір прикладів, що ілюструють певні теоретичні положення;
- створення власного глосарія термінів теорій перекладу;
- самостійний аналіз перекладів;
- підготовка до усіх видів контролю, в тому числі модульних і комплексних контрольних робіт.

Питання для самостійного опрацювання

1. Художній образ і переклад.

Література: 1. Бех П.А. Воссоздание образа в поэтическом переводе (на материале украинских переводов лирики Дж.Байрона): автореф. дисс. ... канд. филол. наук; спец. 10.02.04 «Германские языки»/П.А.Бех; Киев. гос. ун-т им. Т.Г.Шевченко. – Киев, 1979. –23 с. 2. Букреева Л.Л. Лингвостилистические основания адекватной передачи художественного образа в стихотворных переводах: (на материале русских переводов стихотворений Р.М.Рильке): автореф. дисс. ... канд. филол. наук/ Л.Л.Букреева; Одес. гос. ун-т им. И.И.Мечникова.–Одесса, 1988.–15 с. 3. Гончаренко С.Ф. К вопросу о поэтическом переводе // Тетради переводчика. – №9.– 1972. – С. 81-91. 4. Дыма Г.М. Народно-поэтическая символика «Кобзаря» в переводах на немецкий язык: автореф. дисс. ...канд. филол. наук; спец. 10.02.04 «Германские языки»/Г.М.Дыма; Киев.гос. ун-т им. Т.Г.Шевченко.– Киев, 1974.– 25 с. 5. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча одиниця: (на матеріалі перекладів творів української літератури англійською мовою)/Р.П.Зорівчак.– Львів: Вища шк. Вид-во при Львів. ун-ті, 1983.– 176 с.

2. Особливості перекладу філософських творів.

Література: Gadamer H.-G. Philosophie und Poesie / Gesammelte Werke. – Bd. 8. – Tübingen, 1995. – S. 232-239.

3. Завдання перекладача за В.Беньяміном. Мета перекладу. Проблема національної ідентичності тексту.

Література:

Беньямін В. Завдання перекладача / Вибрані твори. – Львів: Літопис, 2002. – С. 23-38.

4. Пресупозиції тексту оригіналу та їх переклад.

Література:

Назаркевич Х. Основи перекладознавства : в 2 ч. Ч. 1 : Теоретичний курс : навч. посібник. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2010. – С. 90–92.

5. Герменевтична концепція перекладу Г.Г.Гадамера.

Література:

Гадамер Г.Г. Істина і метод. — Т. 1. — К.: Юніверс, 2000.

Питання для проведення поточного та підсумкового контролю знань студентів

2 семестр

1. Історія українського перекладознавчого аналізу.
2. І. Франко – критик перекладу.
3. Методологія перекладознавчого аналізу.
4. Перекладознавчий аналіз художнього тексту.
5. Перекладознавчий аналіз поетичного тексту.
6. Перекладознавчий аналіз науково-технічного тексту.
7. Відтворення виразно-зображальних засобів тексту оригіналу в перекладі.
8. Художній образ і переклад.
9. Фразеологічна одиниця як перекладознавча одиниця.
10. Лінгвостілістичний аналіз новотвору.
11. Інтерпретаційно-культурологічний аналіз новотвору.
12. Переклад і міжкультурна комунікація.
13. Інтерпретаційно-культурологічний аналіз новотвору.
14. Інформаційні технології і переклад.
15. Особливості перекладу філософських творів.
16. Завдання перекладача за В.Беньяміном. Мета перекладу. Проблема національної ідентичності тексту.
17. Герменевтична концепція перекладу Г.Г.Гадамера.
18. Лінгвістичні методи аналізу.
19. Дескриптивний аналіз.
20. Опитування інформантів.
21. Порівняльно-перекладознавчий метод.
22. Метод кількісних підрахунків.
23. Спостереження, порівняння та узагальнення в перекладознавчому аналізі.
24. Лінгвістична універсологія і типологія.
25. Контрастивний, конфронтативний та зіставний аналізи.
26. Бази даних і перекладознавчий аналіз.

7. Методи навчання

Інформаційно-рецептивні (розповідь, пояснення, бесіда, лекція, демонстрація, спостереження) методи; проблемний виклад навчального матеріалу; частково-пошуковий та дослідницький методи; наочні (робота з таблицями, схемами тощо); практичні заняття, індивідуальні завдання (підготовка реферату тощо), інтерактивні методи (презентація, евристичні бесіди, дискусії, «мозковий штурм», конкурси з практичними завданнями та їх подальше обговорення, проект, проведення творчих заходів, використання мультимедійних комп'ютерних).

8. Методи контролю та розподіл балів, що присвоюється студентам.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних та семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Поточний контроль знань студентів проводиться на кожному практичному і семінарському занятті у формі усного індивідуального опитування студентів, які відповідають перед групою.

Підсумковий модульний контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини практичних занять з дисципліни (змістових модулів). Завданням підсумкового модульного контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу, вироблення відповідних навичок, умінь самостійно його опрацювати та представити. Форми підсумкового модульного контролю та система оцінювання рівня знань та умінь студентів визначаються кафедрою та відображаються у робочій програмі дисципліни. Підсумковий модульний контроль знань та умінь та навичок студентів може проводитися у формі тестів, контрольних робіт або колоквиумів.

Проміжна підсумкова оцінка за семестр визначається як середня величина з підсумкових оцінок за модулі у відповідному семестрі. Остаточна підсумкова оцінка за семестр визначається як середня величина між проміжною підсумковою оцінкою за семестр і оцінкою, яку студент одержав на заліку.

Засоби для проведення поточного та підсумкового контролю знань студентів:

1. Завдання до модульного контролю з курсу «Методологія перекладознавчих досліджень»;
2. Питання для проведення поточного та підсумкового контролю знань студентів.

Тестовий контроль може проводитися як на практичних, так і на лекційних заняттях.

Форма проведення заліку – письмово-усна (комбінована).

Поточний контроль успішності студентів

Поточний контроль успішності студентів здійснюється в усній та письмовій формах під час проведення семінарських, практичних заняттях. Оцінка поточного контролю знань студентів виставляється за:

1. Систематичність та активність на семінарських (практичних) заняттях, при цьому оцінюється рівень знань продемонстрованих у відповідях і виступах на семінарських заняттях, активність при обговоренні дискусійних питань.
2. Виконання домашніх письмових завдань, передбачених самостійною роботою студента.
3. Виконання тематичних контрольних робіт (при цьому оцінка виставляється за практичні навички та теоретичні знання яких набули студенти після опанування певної теми, за результатами тестування, відповідей на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, виконання індивідуальних завдань, у тому числі підготовки рефератів).

Облік успішності здійснюється у відповідному журналі групи у традиційній 5-бальній шкалі. На підсумковому занятті викладач розраховує і доводить до відома студентів середню із всіх поточних оцінок.

Модульний контроль успішності студентів

Після вивчення студентами тем навчального курсу, що входять до окремого залікового модуля, проводиться провідний модульний контроль. Для його проведення використовуються варіанти контрольних модульних робіт. Складовими частинами варіанту контрольного модульного завдання є: тести, теоретичні питання та вправа на переклад.

Протягом вивчення курсу студент повинен виконати дві комплексні модульні роботи. Оцінка за виконання цих робіт виставляється в окрему відомість та у журнал відповіді групи. На підсумковому занятті викладач розраховує і доводить до відома студентів середню з оцінок за кожну комплексну модульну роботу.

У разі відсутності студента під час проведення модульного контролю з поважних причин він має право на індивідуальне складання модуля. У всіх інших випадках відсутність студента під час модульного контролю автоматично зараховується йому як незадовільна оцінка (0 балів) за відповідний модуль. Незадовільну оцінку за модуль потрібно обов'язково перескласти. Додатковий термін складання призначає викладач і затверджує завідувач кафедри.

При оцінюванні знань, умінь і навичок студентів враховується:

- 1) наявність і характер засвоєння знань з теорії перекладу (рівень усвідомлення, міцність запам'ятовування, обсяг, повнота і точність знань);
- 2) якість актуалізації знань з теорії перекладу (логіка мислення, аргументація, послідовність і самостійність викладу, культура професійного мовлення);
- 3) рівень сформованості умінь і навичок використання засвоєних знань на практиці;
- 4) прояв творчості і самостійності в навчально-пізнавальній діяльності;
- 5) якість виконання самостійної навчальної роботи (зовнішнє оформлення, своєчасність виконання, ретельність тощо).

З метою забезпечення об'єктивності оцінювання навчальних досягнень у ході діагностики та контролю рівня знань та вмінь студентів слід чітко визначити критерії оцінювання кожної складової модульного контролю. Оцінювання повинно бути прозорим і зрозумілим для студента. Студенти повинні бути ознайомлені з критеріями оцінювання на початку вивчення навчальної дисципліни.

В умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу **оцінюванню підлягають навчальні досягнення студентів під час проведення поточного модульного контролю успішності (модуль 1, модуль 2) та підсумкового модульного контролю (залік, екзамен) .**

ПОТОЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання результатів поточного модульного контролю навчальних досягнень студентів враховує аудиторну роботу, самостійну роботу, модульну роботу та відвідування.

Модуль	Аудиторна робота	Самостійна робота	Модульна робота	Відвідування	Сума балів
Модуль 1	5	5	10	5	25
Модуль 2	5	5	10	5	25

Критерії оцінювання

1. Оцінювання аудиторної роботи (0 – 5 балів) студентів враховує успішність опрацювання теоретичних питань і базової та допоміжної літератури до змістових

модулів лекційного курсу, якість виконання практичних завдань до змістових модулів навчальної дисципліни.

Шкала оцінювання

Кількість балів	Якість теоретичної та/чи практичної підготовки (усне опитування)	% правильних відповідей(тестування)
5	відмінна	100 - 90
4	дуже добра	89 - 81
3	добра	80 - 71
2	задовільна	70 - 61
1	достатня	60 - 51
0	незадовільна	50 і менше

2. Оцінювання самостійної роботи (0 – 5 балів) студентів враховує якість та обсяг опрацювання теоретичних питань та практичних завдань до змістових модулів навчальної дисципліни.

Шкала оцінювання

Кількість балів	Якість самостійного опрацювання тем змістових модулів	% правильних відповідей(тестування)
5	відмінна	100 - 90
4	дуже добра	89 - 81
3	добра	80 - 71
2	задовільна	70 - 61
1	достатня	60 - 51
0	незадовільна	50 і менше

3. Оцінювання письмової модульної роботи (0-10 балів) враховує рівень сформованості знань та вмінь на проміжному етапі вивчення навчальної дисципліни (модуль).

Шкала оцінювання

Кількість балів	% правильних відповідей
10	100 - 96
9	95 - 91
8	90 - 86
7	85 - 81
6	80 - 76
5	75 - 71
4	70 - 66

3	65 - 61
2	60 - 56
1	55 - 51
0	50 і менше

4. Відвідування лекційних та практичних занять (0 – 5 балів)

Шкала оцінювання

Кількість балів	% відвіданих занять
5	100 - 90
4	89 - 81
3	80 - 71
2	70 – 61
1	60 – 51
0	50 і менше

ПІДСУМКОВЕ ОЦІНЮВАННЯ

1. Підсумковий модуль - залік

1.1. Підсумкове оцінювання проводиться без здійснення додаткових контрольних заходів за результатами поточних модулів:

Модуль 1 (макс.50 балів) + Модуль 2 (макс.50 балів) = 100 балів

Шкала оцінювання

Кількість балів	Оцінка ECTS	Визначення	Залік
100 - 90	A	Відмінно	Зараховано
89 - 81	B	Дуже добре	Зараховано
80 - 71	C	Добре	Зараховано
70 - 61	D	Задовільно	Зараховано
60 - 51	E	Достатньо	Зараховано
50 і менше	F	Недостатньо	Не зараховано

1.2. Підсумкове оцінювання проводиться за сумою результатів поточного модульного контролю (макс.50 балів) та підсумкового модуля (макс. 50 балів).

Шкала оцінювання

Кількість балів	Оцінка ECTS	Визначення	Залік
100 - 90	A	Відмінно	Зараховано

89 - 81	B	Дуже добре	Зараховано
80 - 71	C	Добре	Зараховано
70 - 61	D	Задовільно	Зараховано
60 - 51	E	Достатньо	Зараховано
50 і менше	F	Недостатньо	Не зараховано

Залежно від форм контролю підсумкового модуля (тестування, співбесіда, тестування та співбесіда) пропонуємо **наступні критерії оцінювання**:

1. Підсумковий модуль у формі тестування (макс.50 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль 1+модуль 2=макс.50 балів)=100 балів;

Критерій оцінювання: точність відповіді.

2. Підсумковий модуль у формі співбесіди (макс.50 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль 1+модуль 2=макс.50 балів)=100 балів;

Критерії оцінювання теоретичного питання (25 балів):

- відповідність змісту, чітке визначення основних проблем 0 - 5
- повнота і ґрунтовність викладу, обізнаність з теоретичною базою 0 - 5
- логіка викладу 0 - 5
- термінологічна коректність 0 - 5
- мовна коректність 0 - 5

Критерії оцінювання практичного завдання (25 балів):

- точність виконання практичного завдання 0 - 5
- здатність до обґрунтування 0 - 5
- доказовість 0- 5
- наведення прикладів, термінологічна коректність 0 – 5
- мовна коректність 0 – 5

Шкала оцінювання

Кількість балів за критерій	Якість відповіді за окремим критерієм
5	відмінно
4	дуже добре
3	добре
2	задовільно
1	достатньо
0	незадовільно

3. Підсумковий модуль у формі тестування (макс. 25 балів) **та співбесіди** (макс.25 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль 1+модуль 2=макс.50 балів)=100 балів;

Критерії оцінювання:**Тестування :**точність відповіді.**Співбесіда :****Критерії оцінювання теоретичного питання:**

- відповідність змісту, чітке визначення основних проблем 0 - 5
- повнота і ґрунтовність викладу, обізнаність з теоретичною базою 0 - 5
- логіка викладу 0 - 5
- термінологічна коректність 0 - 5
- мовна коректність 0 - 5

Критерії оцінювання практичного завдання:

- точність виконання практичного завдання 0 - 5
- здатність до обґрунтування 0 - 5
- доказовість 0- 5
- наведення прикладів, термінологічна коректність 0 – 5
- мовна коректність 0 – 5

Шкала оцінювання

Кількість балів за критерій	Якість відповіді за окремим критерієм
5	відмінно
4	дуже добре
3	добре
2	задовільно
1	достатньо
0	незадовільно

2. Підсумковий модуль - екзамен

Об'єктом підсумкового модульного контролю – екзамену є визначення рівня засвоєння теоретичних знань та володіння практичними вміннями, сформованими у результаті вивчення всього курсу навчальної дисципліни.

Критерії оцінювання

2.1. Підсумковий модуль у формі тестування (макс.50 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль1+модуль 2=макс.50 балів)=100 балів;

Критерії оцінювання підсумкового модуля: точність відповіді

Шкала оцінювання

Кількість балів	Оцінка ECTS	Екзаменаційна оцінка за національною шкалою

100 - 90	A	відмінно
89 - 81	B	добре
80 - 71	C	добре
70 - 61	D	задовільно
60 - 51	E	задовільно
50 і менше	F	незадовільно

2.2. Підсумковий модуль у формі тестування (макс.20 балів) + співбесіда з екзаменатором (макс.30 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль1+модуль 2=макс.50 балів) = 100 балів);

Критерії оцінювання:

Тестування – точність відповіді

Співбесіда з екзаменатором:

Критерії оцінювання теоретичного питання (15 балів):

- відповідність змісту, повнота та логіка викладу 0 - 5
- ґрунтовність викладу, обізнаність з теоретичною базою 0 - 5
- термінологічна та мовна коректність 0 - 5

Критерії оцінювання практичного завдання (15 балів):

- точність виконання практичного завдання 0 - 5
- доказовість, здатність до обґрунтування, наведення прикладів 0 - 5
- термінологічна та мовна коректність 0 – 5

Шкала оцінювання

Кількість балів за критерій	Якість відповіді за окремим критерієм
5	відмінно
4	дуже добре
3	добре
2	задовільно
1	достатньо
0	незадовільно

2.3. Підсумковий модуль у формі співбесіди з екзаменатором (макс.50 балів) + результати поточного модульного контролю (модуль1+модуль 2=макс.50 балів) = 100 балів);

Шкала оцінювання підсумкового модуля

Кількість балів	Оцінка ECTS	Екзаменаційна оцінка за національною шкалою
100 - 90	A	відмінно

89 - 81	B	добре
80 - 71	C	добре
70 - 61	D	задовільно
60 - 51	E	задовільно
50 і менше	F	незадовільно

Співбесіда з екзаменатором

Критерії оцінювання теоретичного питання (25 балів):

- відповідність змісту, чітке визначення основних проблем 0 - 5
- повнота і ґрунтовність викладу, обізнаність з теоретичною базою 0 - 5
- логіка викладу 0 - 5
- термінологічна коректність 0 - 5
- мовна коректність 0 - 5

Критерії оцінювання практичного завдання (25 балів):

- точність виконання практичного завдання 0 - 5
- здатність до обґрунтування 0 - 5
- доказовість 0- 5
- наведення прикладів, термінологічна коректність 0 – 5
- мовна коректність 0 – 5

Шкала оцінювання

Кількість балів за критерій	Якість відповіді за окремим критерієм
5	відмінно
4	дуже добре
3	добре
2	задовільно
1	достатньо
0	незадовільно

8. Методичне забезпечення

Рекомендована базова наукова та навчально-методична література

1. Зимомря М. І., Білоус О. М. Художній переклад – шляхи аналізу. – К., 2001.
2. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад (на матеріалі англomовних перекладів української прози). – Л.: Вид-во Львів ун-ту, 1989. – 216 с.
3. Кияк Т. Р., Науменко А. М., Огуй О. Д. Теорія і практика перекладу німецької мови. – Вінниця: Нова книга, 2006. – 596 с.
4. Коптілов В. В. Актуальні питання українського художнього перекладу. – К.: Вид-во Київ. ун-ту, 1971. – 129 с.

5. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу. – К.: Вища школа, Вид-во при Київ. ун-ті, 1982.
6. Кундзіч О. Творчі проблеми перекладу. – К., 1973.
7. Назаркевич Х. Основи перекладознавства : в 2 ч. Ч. 1 : Теоретичний курс : навч. посібник. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2010. – С. 79–85.
8. Рильський М. Мистецтво перекладу. Статті, виступи, нотатки / Упоряд. и коментарі Г. Колесника. – К.: Рад. письм., 1975. – 343 с
9. Albrecht J. Grundlagen der Übersetzungsforschung. Band 2: Übersetzung und Linguistik. Tübingen. Gunter Narr Verlag, 2005. 313.
10. Fleck K. E. W. Urkundenübersetzung // Snell-Hornby M. Handbuch Translation. – Tübingen : Schaffenburg Verlag. – S. 230–234.
11. Honig H. G., Kußmaul P. Strategie der Übersetzung. Ein Lehr- und Arbeitsbuch. – Tübingen: Narr, 1996. – 236 S.
12. Koller W. Einführung in die Übersetzungswissenschaft. – Wiesbaden: Quelle und Meyer, 1997. – 344 S.
13. Nord C. Textanalyse und Übersetzen. Theoretische Grundlagen, Methode und didaktische Anwendung einer übersetzungsrelevanten Textanalyse. – Heidelberg: Groos, 1995. – 285 S.
14. Stolze R. Übersetzungstheorien. Eine Einführung. Verlag Tübingen: Narr Verlag, 5., überarb. und erweiterte Auflage 2008, 285 S.

Рекомендована довідкова літератури з проблем перекладу

1. Кардашова Н. Лінгвокультурні, соціокультурні та міжкультурні проблеми перекладу. Доступний з: http://www.nbu.gov.ua/PORTAL/soc_gum/Nz/89_1/statti/41.pdf
2. Witte H. Die Kulturkompetenz des Translators. Begriffliche Grundlegung und Didaktisierung. Tübingen. Stauffenburg Verlag, 2. Auflage 2007. 235.

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

1. <http://www.fask.uni-mainz.de/user/kupsch/web.html>
2. <http://www.fask.uni-mainz.de/user/kupsch/biblio.html>
3. <http://www.uwasa.fi/comm./termino/>
4. <http://www.logos.it>
5. <http://accurapid.com/journal/links.htm>
6. <http://europa.eu.int/comm./translation/de>
7. <http://rzaix340.rz.uni-leipzig.de/~xlatio/>
8. <http://rzaix340.rz.uni-leipzig.de/~latio/softtab.htm>
9. <http://www.uni-saarland.de/fak4/fr46/deutsch/www.htm>
10. <http://www.loc.gov>
11. <http://www.dblink.de>